

BROYTA LÓGINA SO ONNUR KUNNU ALA Á ALIFYRÐUM

Broytingarnar, sum lagt verður upp til at gera í alilógini, fara at lata onnur sleppa at ala á alifyrðum – so reglan um “ein alifyrður – ein alari” verður slept

ÁRNI GREGERSEN

Størsta málið hjá sitandi samgongu – fiskivinnunýskipanin – er ikki meira enn samtykt í Løgtinginum, fyrr enn eitt annað stórt vinnupolitiskt mál er sett á dagskrá.

Landsstýrismaðurin við vinnu-málum, Poul Michelsen, hevur lagt uppskot fyri tingið um at broyta alilógina.

Í viðmerkingunum verður sagt, at endamálið við broytingunum er at fáa eina meira greiða og hóska-andi lóg, sum betri hóska til sjálvt endamálið: at skapa karmar fyri burðardyggari menning av alivinnuni, kappingarføri og lønsemi.

Størsta broytingin í alilógini er helst, at farið verður frá umsitingarregluni, sum er “Ein alifyrður – ein alari”.

Hetta er ein grundregla, sum hevur verið brúkt, síðani alingin av álvara kom fyrri seg aftur eftir bakkstini tey fyrstu mongu árin.

Hetta er ein umsitingarlig regla, men er ikki staðfest í lógini. Talan er um eina fasta, umsitingarliga praksis.

Hugsanin aftan fyri hesa meginreglu er, at ein alifyrður er ein

hóskandi rakstrarlig eind við atliti til frybrygging og niðurberjing av sjúku og sjúku- og smittusjádning hjá alifiski.

Nú verður sagt í viðmerkingunum til broytingarnar í lógini, at reglan kann móguliga verða ein forðing fyri, at alivinnan kann mennast, m.a. við at farið verður undir aðrar hættir at ala, til dømis aling á landi (herundir rognkelsi) og aling av kræklingi og tara.

Ein onnur broyting er eisini, at nágreina hvørji loyvi telja við, tá ið eigaramark skal ásetast. Hetta verður eisini gjørt, so firðir og sund kunnu brúkast til annað enn laksaaling fyri at skapa størri móguleikar fyri vøkstri og menning í alivinnuni.

Mæla frá

Atd fara frá grundregluni um “ein alifyrður – ein alari” hevur longu fingið mótstøðu.

Í einum hoyringssvari, sum Bakkafrost og Luna í felag hava sent í sambandi við uppskotið, siga teir báðir Regin Jacobsen og Atli Gregersen, at allur framburður og allur vøkstur í føroysku alivinnuni seinastu árin er væl grundaður á hesa umsitingarreglu.

Ætlaðu broytingarnar hava við sær, at meira enn ein alari kemur

inn á hvønn fjørð, sjálvt um tað ikki er laksaalari. Í hoyringssvarinum siga Regin Jacobsen og Atli Gregersen millum annað:

–Hetta eer vandaleið at ganga og onki verður upplýst um, hvørt nøkur váðaagreining er gjord av einari so umfatandi broyting av frysitingarligari praksis.

–Vísast kann á, at hesir nýggju loyvishavarar generelt ikki hava sama sterka áhuga í laksasjúku-

frybrygging, sum verazndi laksaalarar hava, longu tí teir sjálvir ikki verða ávirkaðir av teimum trupuleikum við sjúku og øðrum, sum laksaalarar hava so stóran áhuga í at frybrygja.

Atli Gregersen og Regin Jacobsen leggja afturat, at tað var orsakað av dýrt keyptum royndum, at man setti í verk hesa umsitingarreglu. Hetta hevur havt við sær, at tað hevur eydnast at frybrygja

sjúkum og at alivinnan hevur kunnað arbeitt burðardygt.

–Undir hesum atlitum hevur meginreglan “ein alari – ein fjørður” ligið til grund fyri øllum broytingum, sum hava verið gjordar higartil í rakstrarkunngerðini. Tað er okkara áskoðan a nýggju ásetingarnar um at sleppa hesari meginreglu kunnu verða til óbótaligan skaða fyri alivinnuna, siga teir báðir alistjóraarnir.

